

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie correctionele rechtbank, 21 juni 2017

Datum van uitspraak 21 juni 2017

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

bij wie zich voegde als burgerlijke partij bij akte d.d. 19.05.2017 voor de onderzoeksrechter K. VANDENBERGHE te Brugge en bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 07.06.2017:

H. S., geboren te (...) Irak op (...), woonst kiezende bij haar raadsman te (...);

met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 07.06.2017, gericht tegen de beklaagden;

vertegenwoordigd door meester D. F., advocaat te Brugge;

tegen:

1. De zich noemende K. K., geboren te Algerije op (...), vreemdeling van Algerijnse nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in België of in het buitenland, **thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge;**

bijgestaan door meester J. V., advocaat te Brugge loco meesters. COOLEMAN, advocaat te Brugge;

2. De zich noemende M. Y., beweerdelijk geboren op (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in België of in het buitenland, **thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge;**

Alias H. M., geboren op (...),

Alias H. M., geboren op (...),

bijgestaan door meester N. L., advocaat te Brugge;

3. De zich noemende B. A., geboren te Algerije op (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in België of in het buitenland, **thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge;**

Alias B. A., geboren te Algerije op (...),

bijgestaan door meester M. VW., advocaat te Brugge loco meester P.B. M., advocaat te Brugge;

De eerste, de tweede en de derde beklagd van:

A.

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt, om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt,

Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en op de artikelen 1 en 77 bis en 77quater 1°, 2°, 3° en 7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of het indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met de omstandigheden dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige, met de omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde zoals omschreven in artikel 77quater 2°; ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheden dat het is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog en met de omstandigheden dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet, namelijk

Te Zeebrugge en bij samenhang in Brussel en elders In het Rijk op een niet nader bepaald ogenblik tijdens de periode van 15 juli 2016 tot en met 26 juli 2016, ten nadele van H. H. S. (geboren op (...)). die het Koninkrijk binnenkwam op een nog nader te bepalen tijdstip in voornoemde periode en/of er minstens in die periode heeft verbleven.

B.

Bij inbreuk op artikelen 1,2,7,1° en 75,1* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onwettig in het Rijk te zijn binnengekomen of er te hebben verbleven;

Te Zeebrugge op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 15 juli 2016 tot en met 26 juli 2016,

*****

Gezien de beschikking van de raadkamer van deze Rechtbank d.d. 19.05.2017.

Gelet op de dagvaardingen aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op dé vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging bijgestaan door hun respectievelijke raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

Vooraf, verbetering dagvaarding

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding onder tenlastelegging A dient te worden verbeterd als volgt: "...Te Zeebrugge en bij samenhang in Brussel en elders In het Rijk op een niet nader bepaald ogenblik tijdens de periode van 15 juli 2016 tot en met 26 juli 2016, ten nadele van **H. H. S. (geboren op (...))**, die het Koninkrijk binnenkwam op een nog nader te bepalen tijdstip in voornoemde periode en/of er minstens in die periode heeft verbleven,..." dient te zijn: "...Te Zeebrugge en bij samenhang in Brussel en elders in het Rijk op een niet nader bepaald ogenblik tijdens de periode van 15 juli 2016 tot en met 26 juli 2016, ten nadele van **H. S. (geboren op (...))**, die het Koninkrijk binnenkwam op een nog nader te bepalen tijdstip in voornoemde periode en/of er minstens in die periode heeft verbleven,..."

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding onder de aanstelling als burgerlijke partij dient te worden verbeterd als volgt: "...bij akte de dato 19 mei 2015..." dient te zijn: "... bij akte de dato 19 mei **2017**..."

1. STRAFRECHTELIJK

De feiten voorwerp van de tenlastelegging B d.w.z. het illegaal verblijf werd door geen de beklaagden ter terechtzitting d.d. 7 juni 2017 betwist (zie zittingsblad) en deze feiten komen naar het oordeel van de rechtbank ook genoegzaam naar eis van recht bewezen voor in hoofde van elk van de beklaagden op basis van de gegevens van de strafinformatie.

Beklaagden betwistten ter terechtzitting d.d. 7 juni 2017 wel en met klem de hen ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlastelegging A d.w.z. de mensensmokkel zodat er moet (telkens) worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om met de rechtens vereiste zekerheid te oordelen dat zij de hen ten laste gelegde feiten wel effectief hebben gepleegd en er schuldig aan zijn, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

Onder mensensmokkel wordt volgens artikel 77bis van de wet van 15 december 1980 verstaan *ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een dergelijke lidstaat binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.*

Naar het oordeel van de rechtbank komen ook deze beklagden ten laste gelegde feiten nochtans wel degelijk ten genoegen van recht bewezen voor op basis van de volgende, samengenomen elementen van de strafinformatie, die terzake elke redelijke twijfel uitsluiten.

- In het recente verleden verbleven er in Zeebrugge voornamelijk Iranese en er was politionele informatie voorhanden als waren er ook enkele Iranese smokkelaars actief met de roepnamen 'J.', M. en J. Zij gingen mee in te haven en werden soms ook met de vluchtelingen samen in de haven aangetroffen. Na hun arrestatie veranderde de populatie in Zeebrugge, kwamen meer en meer Noord-Afrikaanse vluchtelingen naar Zeebrugge en er was politionele informatie voorhanden als waren er nu Algerijnen rond Zeebrugge aanwezig, op hun beurt actief als mensensmokkelaars.
- Op 26 juli 2017 werden een aantal personen gecontroleerd naar aanleiding van een actie en hierbij greep een minderjarige transmigrant H. S. plots in de burelen van de Scheepvaartpolitie van Zeebrugge een politieagente bij de arm. Hij gaf te kennen dat hij al veel geld verloren had aan een smokkelaar meer bepaald 1.200,00 euro aan M. Y. alias 'H. M.'. Deze smokkelaar was volgens hem evenzeer opgepakt tijdens dezelfde actie. Bij nazicht bleek deze persoon zich inderdaad in de burelen van de Scheepvaartpolitie te bevinden.
- De verdachte M. Y. werd gearresteerd en de onderzoeksrechter verlengde zijn arrestatieduur. Omdat slachtoffer H. S. aangaf dat hij slagen gekregen had werd de onderzoeksrechter ingevolge een vordering en een aanvullende vordering vanwege de procureur des Konings gevat voor een onderzoek naar mensensmokkel met vier verzwarende omstandigheden, waaronder het geweld of bedreigingen of enige vorm van dwang ten nadele van het slachtoffer.
- Bij nazicht van de politionele bestanden bleek M. Y. reeds minstens van in 2012 aanwezig te zijn in België, waarbij hij in 2012 en 2013 reeds aangetroffen was in Zeebrugge en Oostende. Deze feiten werden in het aanvankelijk proces-verbaal vermeld.
- Het slachtoffer werd verhoord met een tolk Arabisch en gaf aan stokslagen te hebben gekregen van de broer van M. Y. in het safehouse te Brussel. Dokter F. stelde inderdaad letsels vast en was van oordeel dat deze verenigbaar waren met de stokslagen waarover het slachtoffer sprak.
- In het verhoor d.d. 26 juli 2016 verklaarde het slachtoffer dat hij smokkelaar M. Y. in 2016 leerde kennen in Ankara (Turkije). M. Y. was daar samen met zijn broer M. die in Brussel een huis had. In Ankara werden mensen verzameld die naar Engeland wilden gaan. Het slachtoffer moest 200,00 dollar betalen. Via Roemenië kwam hij naar Charleroi. Ze werden opgedeeld in groepen van ongeveer 10 personen zodat ze niet zouden opvallen voor de politie. Van Charleroi ging het naar Brussel, en van daar was hij naar Knokke gereisd, en dan met de tram naar Zeebrugge. M. Y. was altijd bij hun groepje. Het slachtoffer sliep ongeveer een week in Brussel bij de broer van M. Y. en kreeg daar stokslagen. Het slachtoffer stelde bang te zijn van M. Y. en werd opgevangen als slachtoffer van mensensmokkel.
- Er werd een huiszoeking uitgevoerd in het pand dat door het slachtoffer werd aangeduid, doch daar konden geen nuttige vaststellingen inzake mensensmokkel worden verricht.
- Verdachte M. Y. werd verhoord op 27 juli 2016, Hij verklaarde eerst dat veel familie van hem in het Verenigd Koninkrijk woonde (hij sprake over zijn vader, moeder, vrouw en dochter). Zijn broers en zus waren overleden in Syrië. Hij verklaarde al 25-26 dagen in België te zijn, doch geconfronteerd met zijn vingerafdrukken die volgens de politionele databank reeds veel vroeger werden genomen, gaf hij toe dat hij lang geleden ook in België was, en ook in Roemenië, waar hij in een gesloten centrum zat. Wat later in zijn eerste verhoor verklaarde hij

- dat hij Algerijn was. Hij ontkende echter een mensensmokkelaar te zijn. De onderzoeksrechter besliste M. Y. niet aan te houden en betrokkene mocht beschikken.
- Rond diezelfde periode, met name begin augustus 2016, werd door de Federale Gerechtelijke Politie van West-Vlaanderen, afdeling mensenhandel en -smokkel, een onderzoek opgestart onder notitienummer BG55.F1.511495/2016, waaromtrent de procureur des Konings een gerechtelijk onderzoek vorderde op 11 augustus 2016. Uit politionele informatie bleek dat het aantal migranten van Noord-Afrikaanse origine sinds korte tijd aan het stijgen was in Zeebrugge. Het zou om Algerijnen of Tunesiërs gaan die ook migranten van andere nationaliteiten zouden ronselen. Daarbij sprongen twee namen in het oog, met name de zich noemende 'B. A.' en de zich noemende 'K. K.', beiden geboren in Algerije. Zij werden reeds verschillende malen aangetroffen, ook in groepen met andere nationaliteiten.
  - Er volgde telefonie-onderzoek, met name retroactieve bevragingen gevolgd door een tapmaatregel. Deze bevestigden dat beklaagden onderling telefonisch in contact stonden nopens feiten van mensensmokkel alsmede de afgelegde trajecten.
  - Lopende het onderzoek bleken linken naar voor te komen tussen het gerechtelijk onderzoek met als slachtoffer H. S. en als verdachte M. Y. enerzijds, en het gerechtelijk onderzoek met als verdachten B. A. en K. K. anderzijds en bij beschikking d.d. 14 september 2016 werden de beide gerechtelijke onderzoeken aan het kabinet van dezelfde onderzoeksrechter toebedeeld.
  - Ondertussen bleek dat verdachte M. Y. sedert eind augustus 2016 in de gevangenis van Sint-Gillis verbleef in verband met een Brussels onderzoek naar vermogensmisdriften. M. Y. bleek evenzeer gekend onder de identiteit 'H. M.' en zat onder die identiteit in voorlopige hechtenis. De vingerafdrukken van M. Y. werden ook reeds in Roemenië afgenomen, en daar kwamen die overeen met de identiteit D.. Hij werd ook tweemaal in 2010 onder die naam gearresteerd bij het illegaal overschrijden van de Spaanse grens. M. Y. bleek ook enkele roepnamen te hebben, met name 'GPS' en J., hetgeen in latere verhoren nog zou terugkomen. Hij had asiel aangevraagd in Roemenië en ook in België.
  - Op 1 september 2016 begaven de targets zich naar de parking langs de E40 te Groot-Bijgaarden. Daar blijkt na 01.00u een vechtpartij te zijn geweest, waarbij K. K. voor verzorging werd overgebracht naar het ziekenhuis. M. Y. bleek in de gevangenis té zitten onder de identiteit 'H. M.' en er bleek een GSM in zijn locker in de gevangenis te zitten.
  - Op 21 december 2016 is de onderzoeksrechter tot tussenkomst overgegaan, waarbij M. Y., B. A. en K. K. werden gearresteerd, respectievelijk te Sint-Gillis, te Brussel en te Oostende. Een zekere Y. A. werd ook gearresteerd, maar hij mocht beschikken na verhoor.
  - Alle in verdenking gestelden werden verhoord door de politiediensten en door de onderzoeksrechter, die hen vervolgens onder aanhoudingsmandaat heeft geplaatst. Zij werden lopende het gerechtelijk onderzoek nog herverhoord.
  - Het slachtoffer H. S. werd herverhoord op 10 augustus 2016. Hij gaf een gedetailleerde omschrijving van het huis waar hij was ondergebracht en sprak ook over de mensen waarmee M. Y. en zijn broer M. spraken over mensensmokkel.
  - Het navolgend proces-verbaal nr. 515145/16 spreekt over linken tussen Algerijnen die in nacht van 10 op 11 okt 2016 zijn gevat en telefonie in onderhavig dossier. Op 8 november 2016 werd slachtoffer H. S. nogmaals herverhoord. Hij vertelde hetzelfde verhaal over zijn wedervaren vanuit Turkije over Roemenië naar Charleroi en Brussel. Hij bevestigde ook de slagen die hij kreeg van de broer van M. Y. en van M. Y. zelf toen hij eens buiten de woning was gegaan. Hij bevestigde tevens dat M. Y. hen begeleidde naar Zeebrugge. H. S. duldde een aantal mensen op foto aan. B. A. was zowel in Brussel als Zeebrugge samen met M. Y., en B. A. had hem op 26 juli 2016 's nachts begeleid vanuit het appartement waar hij vastgehouden werd, tot in

- Zeebrugge. Hij herkende ook K. K., over wie hij hetzelfde vertelde: hij begeleidde met M. Y. het groepje van Brussel naar Zeebrugge.
- Op 5 december 2016 werd een bijkomend verhoor afgenomen van H. S.. Hij bevestigde dat hij B. A. en K. K. herkende en legde nog eens uit hoe de weg van Brussel naar Zeebrugge was verlopen.
  - De vingerafdrukken van M. Y. komen in Roemenië overeen met de identiteit D. (°(...)). Hij werd in 2010 ook tweemaal onder die naam gearresteerd bij het illegaal overschrijden van de Spaanse grens.
  - Op 22 november 2016 had K. K. het nummer +(...) bij zich te Brussel en uit het telefonieonderzoek blijkt dat slachtoffer H. S. contact had met M. Y. in de periode van 20 juli tot 25 juli van Brussel over Knokke naar Zeebrugge.
  - Zowel slachtoffer H. S. als verdachte M. Y. bleken vaak te worden gebeld door het oproepnummer +(...).
  - B. A. werd verhoord. Eerst herkende hij niemand op de foto's, maar uiteindelijk herkende hij K. K.. Hij ontkende smokkelaar te zijn. Ook voor de onderzoeksrechter bleef hij daarbij. Hij werd op 9 februari 2017 herverhoord en werd geconfronteerd met de vaststelling dat de drie illegalen die op 11 oktober 2016 door de Scheepvaartpolitie werden opgepakt allen contact onderhielden met B. A.. Betrokkene vond dit normaal omdat ze allemaal Algerijnen zijn. Hij werd op 16 maart 2017 nog eens herverhoord en geconfronteerd met geluidsfragmenten van de tap. Betrokkene herkende telkens zijn stem, maar bleef alle linken met mensensmokkel ontkennen.
  - Ook M. Y. die in voorhechtenis zat voor feiten van diefstal werd verhoord en zijn GSM werd in beslag genomen in de gevangenis. Uit zijn asioldossier in België bleek dat hij een broer 'M. M.' zou hebben, die in Algerije zou wonen. Tijdens zijn verhoor bleek dat hij zowel in Roemenië als in België asiel had aangevraagd en zijn broers waren volgens hem al van 1991 weg uit Algerije. Zij zouden al heel lang in het Verenigd Koninkrijk zijn en daar ook de Britse nationaliteit gekregen. Hij erkende in Spanje aangehouden te zijn geweest voor het illegaal overschrijden van de grens aan de zijde van Marokko. M. Y. werd geconfronteerd met alle intercepties in Zeebrugge en Oostende. M. Y. kende in zijn verklaring geen namen en geen foto's. Wanneer hij geconfronteerd werd met de Egyptenaren op de parking te Groot-Bijgaarden wist hij eveneens van niets. Ook voor de onderzoeksrechter stelde hij niets te weten van smokkel via de parking van Groot-Bijgaarden. Hij werd herverhoord op 23 februari 2017. M. Y. erkende de naam 'D. D.' te gebruiken voor facebook, alsook in Roemenië. In zijn herverhoor verklaarde hij wel te hebben gehoord dat er Egyptenaren werkzaam waren rond Zellik. Hij erkende ook ernaartoe te zijn gegaan met K. K. om het te zien.
  - K. K. werd op zijn beurt verhoord. Betrokkene stelde zich arrogant en verbaal agressief op. Naar zijn mening is de Belgische politie zeer onbekwaam en zijn de Belgen het domste volk van Europa, zoals de Libiërs het domste volk van Noord-Afrika zijn. Hij beriep zich verder op zijn zwijgrecht. Voor de onderzoeksrechter heeft hij wel een verklaring afgelegd: hij was naar Zeebrugge gegaan in juli 2016 samen met een Algerijn met de naam 'S.'. Vervolgens waren ze naar Oostende gegaan in een pand. Hij kende B. A., maar herkende de naam M. Y. niet. Tijdens zijn herverhoor op 28 februari 2017 was K. K. opnieuw verbaal agressief en hij stond meermaals recht, waarna het verhoor werd stilgelegd. B. A. kende hij als 'S.'. M. Y. kende hij als 'J.', hij was een oplichter en leugenaar, op wie veel Algerijnen wraak wilden nemen. Er waren mensen die hem GPS noemen. Hij werd geconfronteerd met tapgesprekken. Over het gevecht met de Egyptenaren bevestigde hij dit gegeven, waarbij hij de politie had gebeld. Hij wou naar het Verenigd Koninkrijk gaan en 'A.' (B. A.) was mee, 'A.' was ook mee. 'J.' (M. Y.) zou ook meegaan maar was uiteindelijk niet afgekomen. De Egyptenaren hadden hem geslagen, aldus nog zijn

relaas. Een politieman had zijn oproepnummer gegeven, maar daar was niets van gekomen. Behalve zij en de Egyptenaren waren er geen mensen op de parking geweest. De Egyptenaren waren gewapend geweest, aldus nog het relaas van K. K.. Bij confrontatie met de tap rond die Egyptenaren werd K. K. nerveus. Plots herkende hij ook geen gesprekken meer en volgens hem was de politie hem 'aan het neuken'. Bij een volgende vraag zegde hij enkel met de onderzoeksrechter nog te willen spreken omdat hij hem had aangehouden.

- Een confrontatie met het slachtoffer H. S. vond geen doorgang, omdat hij vreesde voor zijn veiligheid.
- Reeds naar aanleiding van de politionele actie eind juli 2016 was slachtoffer H. S. formeel dat M. Y. zijn mensensmokkelaar was aan wie hij had betaald, en die met hem vanuit Turkije tot in België was gekomen, om in België over Brussel naar Zeebrugge met hem te komen, om van daaruit de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk te maken.
- Slachtoffer H. S. heeft tijdens zijn diverse herverhoren deze versie nog geconcretiseerd, waarbij er geen wezenlijke tegenstrijdigheden of aggravaties in zijn verhaal kunnen worden vastgesteld. Welintegendeel, het telefonieonderzoek bevestigt dat zij samen op weg waren (kaft II, map 2, retro 3). Verder worden zijn verklaringen dat M. Y. in Roemenië een tijd werd opgesloten bevestigd door de verklaring van M. Y. zelf, wat bevestigt dat zij elkaar al langer kennen en dat de verklaring van het slachtoffer als waarheidsgetrouw mag worden ingeschat.
- Er is lopende het gerechtelijk onderzoek geen enkele reden naar voor gekomen waarom aan de waarachtigheid van de verklaringen van slachtoffer H. S. zou kunnen worden getwijfeld.
- Een vereniging is strafrechtelijk een feitelijk begrip en omvat het zich verbinden met anderen tot een misdadig opzet, waarbij dit samenwerkingsverband als een eenheid naar buiten zal optreden. Een klein aantal personen kan reeds volstaan om een vereniging te vormen, gezien door het bundelen van hun activiteit het sociaal gevaar ontstaat. De vereniging moet geen uitgesproken karakter van bestendigheid vertonen. Het volstaat dat ze een werkelijk bestaan heeft en dat de leden ervan aan elkaar verbonden zijn om te handelen op het geschikte ogenblik. Het moreel bestanddeel van het misdrijf bestaat in de bewuste wil van de bende lid te zijn. Iéder bendelid moet nochtans niet noodzakelijk op de hoogte zijn en van de volledige samenstelling of organisatie van de bende én van alle doelstellingen ervan. Er wordt bij de bestraffing een onderscheid gemaakt tussen de aanstokers tot de vereniging, de hoofden van de bende en degenen die daarin enig bevel hebben gevoerd en alle andere personen die van de vereniging deel uitmaken en zij die willens en wetens aan de bende of aan haar afdelingen wapens, munitie, werktuigen tot het plegen van misdaden, een onderdak, een schuilplaats of een vergaderplaats verschaffen, alsook naar het doel van de bende. Op basis van de gegevens in de strafinformatie is ten genoeg van recht bewezen dat beklaagden deel uitmaakten van een vereniging die mensensmokkel tot doel had. Het is duidelijk dat de gepleegde activiteiten niet gebeurden ingevolge de toevallige ontmoeting van een aantal personen, doch wel kaderen in een vereniging, georganiseerd onder meer omwille van de specialisatie van de bendeleden en de aanwending van hun kennis alsook de listen die ze gebruiken om aan de opsporing te ontsnappen.

Aldus blijkt genoegzaam dat beklaagden, illegaal in het Rijk, het in Zeebrugge ontstane vacuüm inzake mensensmokkel invulden en zich schuldig maakten aan de mensensmokkel van S. H., op het moment van de feiten nota bene nog minderjarig en ingevolge zijn precaire administratieve toestand de facto geen andere keuze hebbend dan zich het misbruik dan maar te laten welgevallen, zulks ook nog eens met de omstandigheden dat het slachtoffer stokslagen werden toegediend en hem zijn vrijheid om te gaan en staan waar hij wou werd ontnomen, dit alles een daad van deelneming aan de bedrijvigheid van een vereniging uitmakend.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn een beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van een beklagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

De in hoofde van beklagden bewezen verklaarde feiten zijn uitermate laakbaar en getuigen van een doorleefd misprijzen voor de menselijke waardigheid. Paal en per dient gesteld aan dergelijke mensonterende praktijken.

Eerste beklagde (°(...)) liep in 2015 in ons land een correctionele veroordeling op inzake poging diefstal, diefstal en illegaal verblijf.

Tweede beklagde (°(...)) en derde beklagde (°(...)) beschikken in ons land nog over een blanco strafregister.

Alle beklagden bevinden zich in voorlopige hechtenis sedert 21 december 2016 en worden onder de banden verwezen naar deze correctionele rechtbank.

Het openbaar ministerie vorderde ter terechtzitting d.d. 7 juni 2017 elk van de beklagden te veroordelen tot gevangenisstraffen van 3 jaar en geldboeten van 1.000,00 EUR (zie zittingsblad).

Rekening houdende met hetgeen voorafgaat, alsmede met;

- de aard en objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten,
- de omstandigheden waarin deze gepleegd werden,
- de aard en de omvang van de schade van de slachtoffers,
- de persoonlijkheid van de beklagden,
- de sociale situatie en financiële draagkracht van de beklagden zoals deze blijken uit de bundel,
- het strafverleden van de beklagden,

Zijn gevangenisstraffen en geldboeten telkens deels met de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging bekleed zoals hierna bepaald een wettige en passende betrugeling voor de bewezen tenlasteleggingen.

De feiten situeren zich na 1 januari 2012 en voor 1 januari 2017, datum waarop de strafrechtelijke geldboeten, ingevolge de artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011 (Belgisch Staatsblad van 30 december 2011) met vijftig opdecimes dienen verhoogd te worden. De geldboeten lastens beklagden uit te spreken dienen dan ook met vijftig opdecimes verhoogd te worden.

De beklagden pleegden de feiten onder tenlasteleggingen A en B met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 SWB slechts één straf dient te worden uitgesproken, namelijk de zwaarste.

Deze straffen zijn passend om recidive in hun hoofde te voorkomen en hen tot blijvend normbesef en verantwoordelijkheidszin te brengen.

Beklagden worden tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31 Sw., zulks voor een termijn van tien jaar.

Overeenkomstig de wettelijke bepalingen wordt over de overtuigingstukken en de kosten geoordeeld zoals hierna bepaald.

II. BURGERRECHTELIJK

Oe burgerlijke partij H. S. vordert beklaagden solidair te veroordelen tot betaling aan haar van een schadevergoeding van 2,500,00 EUR, meer intresten en kosten waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 480,00 EUR.

De vordering van deze burgerlijke partij is tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijk voor.

De bewezen verklaarde tenlastelegging A lastens beklaagden staat in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door deze burgerlijke partij werden geleden en beklaagden, als enigen aansprakelijk voor de geleden schade, zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

Dat het slachtoffer morele schade leed ingevolge de feiten staat buiten kijf. Nopens deze morele schade merkt de rechtbank op dat deze schade per definitie onherstelbaar is, en de vergoeding uit dien hoofde daarom slechts een vorm van troost, een 'compensatie' die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen. Voor de begroting van de geldelijke compensatie voor morele schade is het quasi onmogelijk om deze vergoeding te meten naar de reële inhoud en de omvang van de schade. Geen enkele rechter heeft immers het vermogen om deze delicate menselijke schade die zich afspeelt in het hart en de geest van mensen te lenigen of accuraat in geld te begroten. De rechtbank laat zich dan ook leiden door wat zij redelijk en billijk acht.

De rechtbank aanvaardt tevens het bestaan van een materiële schade. Er mag immers redelijkerwijze worden aangenomen dat de feiten heel wat verplaatsingskosten en administratieve besommeringen hebben veroorzaakt die een zekere moeite en kleinere inspanningen met zich mee brengen, alsmede bepaalde geringere kosten en uitgaven, zoals postzegels, omslagen, telefoonkosten, etc, waarvan het niet gebruikelijk - noch haalbaar - is om er de stavingsstukken van te bekomen of te behouden, doch welke niettemin een vergoedbare schade uitmaken.

Een schadevergoeding van 2.500,00 EUR materieel en moreel vermengd, meer intresten vanaf datum der feiten zijnde 15 juli 2016 en de kosten waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 480,00 EUR kan worden toegekend, dit alles zoals gevorderd en gelet op het bestaan van mogelijke overige reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met vijftig décimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ZESDUIZEND EURO (6.000,00 EUR)**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ZES (6) MAANDEN**.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde hoofdvrijheidsstraf gaat vijfjaar gevangenis niet te boven.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt

- voor een termijn van **VIJF (5) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken gevangenisstraf van DRIE (3) JAAR;**
- voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR).**

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(I)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 décimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (I) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG EURO (20,00 EUR)** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2,4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:

artikelen 2,40,42,43,65 lid 1,66 en 100 van het strafwetboek;

artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;

artikel 367 van het wetboek van strafvordering;

artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;

artikelen 11,12,14,31,36,37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 130,162,182,184,185,189,190,194,195, 226, 227 en 282 van het wetboek van strafvordering;

artikel 2 van de wet van 04.10.1867, gewijzigd bij het enig artikel van de wet van 06.02.1985; artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtsdoende OP TEGENSPRAAK

Verbetert de dagvaarding onder tenlastelegging A als volgt: "...Te Zeebrugge en bij samenhang in Brussel en elders in het Rijk op een niet nader bepaald ogenblik tijdens de periode van 15 juli 2016 tot en met 26 juli 2016, ten nadele van **H. H. S. (geboren op (...))**, die het Koninkrijk binnenkwam op een nog nader te bepalen tijdstip in voornoemde periode en/of er minstens in die periode heeft verbleven,..." dient te zijn: "...Te Zeebrugge en bij samenhang in Brussel en elders in het Rijk op een niet nader bepaald ogenblik tijdens de periode van 15 juli 2016 tot en met 26 juli 2016, ten nadele van **H. S. (geboren op (...))**, die het Koninkrijk binnenkwam op een nog nader te bepalen tijdstip in voornoemde periode en/of er minstens in die periode heeft verbleven,..."

Verbetert de dagvaarding onder de aanstelling als burgerlijke partij als volgt: "...bij akte de dato 19 mei 2015..." dient te zijn: "... bij akte de dato 19 mei **2017**....".

1. Strafrechtelijk

in hoofde van de eerste beklaagde - de zich noemende K. K. -

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A en B bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor beide feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf van DRIE (3) JAAR**

en

een **geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot **ÉÉN/DERDE** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **ACHTTIENDUIZEND EN VIERENNEGENTIG EURO EN ACHTENDERTIG CENT (18.094,38 EUR)**.

Verklaart de veroordeelde ontzet uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **TIEN (10) JAAR**.

in hoofde van de tweede beklaagde - de zich noemende M. Y. -

Zegt voor recht dat de in de dagvaarding weerhouden aliases terecht werden toegewezen aan deze beklaagde.

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A en B bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor beide feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf van DRIE (3) JAAR**

en

een **geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met vijftig décimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ZESDUIZEND EURO (6.000,00 EUR)**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ZES (6) MAANDEN**.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde hoofdvrijheidsstraf gaat vijf jaar gevangenis niet te boven.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt

- voor een termijn van **VIJF (5) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken gevangenisstraf van DRIE (3) JAAR;**
- voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR).**

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken **van ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(I)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 décimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG EURO (20,00 EUR)** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2,4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot **ÉÉN/DERDE** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **ACHTTIENDUIZEND EN VIERENNEGENTIG EURO EN ACHTENDERTIG CENT (18.094,38 EUR).**

Verklaart de veroordeelde ontzet uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **TIEN (10) JAAR.**

in hoofde van de derde beklaagde - de zich noemende B. A. -

Zegt voor recht dat de in de dagvaarding weerhouden alias terecht werd toegewezen aan deze beklaagde.

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A en B bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor beide feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot: een **gevangenisstraf van DRIE (3) JAAR**

en

een **geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met vijftig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ZESDUIZEND EURO (6.000,00 EUR)**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ZES (6) MAANDEN**.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde hoofdvrijheidsstraf gaat vijf jaar gevangenis niet te boven.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt

- voor een termijn van **VIJF (5) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken gevangenisstraf van DRIE (3) JAAR;**
- voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(I)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 decimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016)).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG EURO (20,00 EUR)** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2, 4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot **ÉÉN/DERDE** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **ACHTTIENDUIZEND EN VIERENNEGENTIG EURO EN ACHTENDERTIG CENT (18.094,38 EUR)**.

Verklaart de veroordeelde ontzet uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **TIEN (10) JAAR**.

